

दानय़ियेल की पुस्तक — संख्या सैतीस

Alkuperäisten totuuksien ennalleen asettaminen: William Millerin unen ja profeetallisen elpymisen paljastuminen viimeisinä päivinä

Jeff Pippenger
2024-01-01

William Millerin uni sisällytettiin kirjaan Early Writings, ja siksi siihen sovelletaan samaa profeetallista analyysia ja samaa sovellusta, jotka sen opiskelijan on suoritettava, joka pyrkii oikein jakelemaan totuuden sanaa. Future for America on esittänyt unen monia kertoja vuosien varrella, mutta tässä me asetamme sen osaksi tutkimusta siitä ”tiedon lisääntymisestä”, joka avautui ”lopun aikana” vuonna 1798. Uni käsittelee sen sanoman historiaa, joka edusti lisääntynyttä tietoa. Se havainnollistaa yhteyttä ensimmäisen ja kolmannen enkelin sanomien liikkeiden välillä.

William Millerin uni yksilöi hänen työnsä, ja hänen työnsä esikuvattiin Mooseksen työllä muinaisen Israelin alkuvaiheessa. Millerin unen täytyminen viimeisinä päivinä esikuvattiin Kristuksen työllä muinaisen Israelin viimeisinä päivinä. Työ, jonka Kristus saattoi päätökseen muinaisen Israelin lopulla, kuvasi työtä, jonka Kristus saattaa päätökseen hengellisen Israelin viimeisinä päivinä. Millerin unessa viimeisinä päivinä suoritettu työ esitetään ”Likaharjamiehen” tekemänä. On olennaista tunnistaa Millerin uni ennustukseksi Keskiyön huudon täyttymyksestä viimeisinä päivinä. On myös olennaista tunnistaa, että Kristuksen työ muinaisen Israelin hyväksi heidän viimeisinä päivinään esikuvasi ”Likaharjamiehen” työtä Millerin unessa.

Yksi Kristuksen työn huomionarvoinen piirre on se, että Hän ei ainoastaan avannut Mooseksen ajasta lähtien haudattuina olleet totuudet, vaan Kristus samalla myös suurensi nuo alkuperäiset totuudet. Näin tehdessään Hän antoi esikuvan siitä, että kun Jumalan kansa viimeisinä päivinä täyttää Millerin unen, Millerin työn kautta vahvistetut totuudet laajenevat alkuperäisen ymmärryksensä tuolle puolen.

”Vapahtajan aikana juutalaiset olivat niin peittäneet totuuden kalliit jalokivet perinnäissääntöjen ja tarujen roskalla, että oli mahdotonta erottaa totta väärästä. Vapahtaja tuli raivaamaan pois taikauskon ja kauan vaalittujen erehdysten roskat sekä asettamaan Jumalan sanan jalokivet totuuden kehykseen. Mitä Vapahtaja tekisi, jos hän tulisi nyt meidän luoksemme niin kuin hän tuli juutalaisten luo? Hänen täytyisi tehdä samanlainen työ raivattessaan pois perinnäissääntöjen ja menojen roskat. Juutalaiset suuresti järkyttyivät, kun hän teki tämän työn. He olivat kadottaneet näkyvistään Jumalan alkuperäisen totuuden, mutta Kristus toi sen jälleen näkyviin. Meidän tehtävämme on vapauttaa Jumalan kalliit totuudet taikauskosta ja erehdyksestä. Mikä työ onkaan uskottu meille evankeliumissa!” Review and Herald, 4. kesäkuuta 1889.

Tänä päivänä likaharjamies (Kristus) suorittaa ”samankaltaista työtä perinnäissääntöjen ja menojen roskien poistamiseksi” kuin Juudan sukukunnan Leijona (Kristus) suoritti juutalaisten aikana. Millerin unessa totuuden kalliit jalokivet, jotka oli täydellisesti järjestetty Jumalan sanan lipastoon, peittyivät roskiin ja väärennettyihin jalokiviin. Nuo jalokivet oli tuotava esiin roskien seasta ja

asetettava takaisin Jumalan sanan suurempaan lippaaseen viimeisten päivien keskiyön huudon aikana, sillä silloin, kun Miller katseli suuremmassa lippaassa ennalleen asetettuja jalokiviä, hän ”huusi ilosta suurella äänellä, ja tuo huuto herätti” hänet. Millerin uni nähtiin vuonna 1847, kolme vuotta ensimmäisen enkelin keskiyön huudon jälkeen, joten hänen heräämisensä unessa on viimeisten päivien keskiyön huuto. Tuon keskiyön huudon julistavat ne kaksi todistajaa, jotka syvyydestä nouseva peto oli tappanut ja jotka makasivat kuolleina kadulla kolme ja puoli päivää, kunnes heidät liitettiin yhteen ja sitten herätettiin eloon kuolleiden kuivien luiden laaksossa ja sen jälkeen korotettiin lippumerkiksi. Millerin uni täyttyy tuolla kadulla ja samassa laaksossa, jonka hän osoittaa ”huoneekseen”.

Milleriläisten historiassa Herra käytti Milleriä Adventismin alkuperäisten totuuksien vahvistamiseen, mutta hänen unensa osoitti, että ajan myötä nuo totuudet haudattaisiin. Tämä ilmiö, jossa perinteen ja tavan roskat raivataan pois, on se, minkä Kristus toteutti muinaisen Israelin lopulla, ja tehdessään näin hän esikuvasi William Millerin unen lopullisen täyttymyksen.

Juutalaiset olivat kadottaneet näkyvistään ”Jumalan alkuperäisen totuuden, mutta Kristus toi sen jälleen näkyviin” ja samasti Hänen työnsä ”meidän työksemme”. Meidän työmme on ”vapauttaa Jumalan kalliit totuudet taikauskosta ja harhasta”. William Millerin uni yksilöi alkuperäisten totuuksien löytämisen, esittämisen ja hylkäämisen sekä ennalleen palauttamisen. Toteuttaakseen ennalleen palauttamisen työn Kristus sijoitti totuuden ”totuuden kehukseen”. William Millerille ”totuuden kehys” oli hänen käsityksensä pakanuuden ja paavinvallan kahdesta hävittävästä vallasta. Viimeisinä päivinä ”totuuden kehys” on lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolme hävittävää valtaa.

”Kun Kristus tuli maailmaan osoittamaan tosi uskontoa esimerkillään ja korottamaan niitä periaatteita, joiden tulisi hallita ihmisten sydämiä ja tekoja, valheellisuus oli saanut niin syvän vallan niissä, joilla oli ollut niin suuri valo, etteivät he enää käsittäneet valoa eikä heillä ollut halua luopua perinnäissäännöstä totuuden hyväksi. He hylkäsivät taivaallisen Opettajan, he ristiinnaulitsivat kirkkauden Herran, voidakseen säilyttää omat tapansa ja keksintönsä. Aivan sama henki ilmenee maailmassa nykyään. Ihmiset karttavat totuuden tutkimista, jotteivät heidän perinnäistapansa häiriintyisi ja uusi asiainjärjestys tulisi voimaan. Ihmiskunnassa on jatkuva alttius erehtyä, ja ihmiset ovat luonnostaan taipuvaisia suuresti korottamaan inhimillisiä ajatuksia ja tietoa, samalla kun jumalallista ja iankaikkista ei havaita eikä arvosteta.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

Jos Kristus tulisi maailmaan tänään, Hän havaitsisi ”aivan saman hengen”, joka korottaa inhimillisiä ajatuksia ja tietoa ja joka on asettanut perinteen totuuden sijalle. Millerin unessa Kristus tulee viimeisinä päivinä likaharjamiehenä suorittamaan juuri tuon saman työn. Kun Hänen työnsä likaharjamiehenä on saatettu päätökseen, alkuperäiset jalokivet loistavat kymmenen kertaa aurinkoa kirkkaammin kahden todistajan tavoin, joita Miller edustaa, heidän herätessään suuren huudon huudosta.

Millerille annettu totuuden kehys oli kahden hävittävän vallan profeetallinen rakenne, ja Future for Americalle annettu totuuden kehys on kolmen hävittävän vallan profeetallinen rakenne. Arkkuun kiinnitetty ”avain” oli se erityinen menetelmä, joka avattiin sineteistään ja annettiin Millerille sekä

sen jälkeen Future for Americalle.

Kristuksen päivinä tiedon avain oli otettu pois niiden toimesta, joiden olisi pitänyt pitää sitä hallussaan avatakseen Vanhan testamentin kirjoitusten viisauden aarrekkamion. Rabbit ja opettajat olivat käytännössä sulkeneet taivasten valtakunnan köyhiltä ja ahdistetuilta ja jättäneet heidät menehtymään. Puheissaan Kristus ei esittänyt heille kerralla monia asioita, ettei Hän saattaisi hämmentää heidän mieliään. Hän teki jokaisen kohdan selväksi ja erilliseksi. Hän ei halveksinut vanhojen ja tuttujen totuuksien toistamista profetioissa, jos ne palvelivat Hänen tarkoitustaan juurruttaa ajatuksia.

Kristus oli kaiken muinaisen totuuden jalokivistön alkuunpanija. Vihollisen työn kautta nämä totuudet oli siirretty paikoiltaan. Ne oli irrotettu niiden oikeasta asemasta ja asetettu erehdyksen kehykseen. Kristuksen työnä oli järjestää uudelleen ja vahvistaa nämä kalliit jalokivet totuuden kehyksessä. Ne totuuden periaatteet, jotka Hän itse oli antanut maailmaa siunaamaan, olivat Saatanan vaikutuksesta hautautuneet ja näyttäneet ilmeisesti sammuneen. Kristus pelasti ne erehdyksen rosasta, antoi niille uuden, elinvoimaisen voiman ja käski niiden loistaa kalliina jalokivinä ja pysyä lujina iankaikkisesti.

”Kristus itse saattoi käyttää mitä tahansa näistä vanhoista totuuksista lainaamatta vähäisintäkään osaa, sillä Hän oli saanut ne kaikki alkuunsa. Hän oli painanut ne kunkin sukupolven mieleen ja ajatuksiin, ja tullessaan meidän maailmaamme Hän järjesti uudelleen ja elävöitti ne totuudet, jotka olivat tulleet kuolleiksi, tehden niistä voimakkaampia tulevien sukupolvien hyödyksi. Jeesuksella Kristuksella oli voima pelastaa totuudet roskan seasta ja antaa ne jälleen maailmalle enemmän kuin niiden alkuperäisessä tuoreudessa ja voimassa.” Manuscript Releases, osa 13, 240, 241.

On mielenkiintoista panna merkille viimeisessä katkelmassa, että avain, jota Kristus käytti muinaisen Israelin lopussa, avasi Vanhan testamentin. Millerin menetelmän avain avasi Vanhan ja Uuden testamentin arkun, mutta viimeisinä päivinä, hänen unensa päätöksessä, arkku on suurempi. Menetelmän avain viimeisinä päivinä avaa Vanhan ja Uuden testamentin lisäksi myös Profetian Hengen. Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sinettien avaamisen juuri ennen armonajan päättymistä toteuttaa Juudan sukukunnan Leijona, jota Millerin unessa edustaa likaharjamies. Sisaret White osoittaa, että likaharjamiehen työ tapahtuu juuri ennen armonajan päättymistä.

”Herra antoi minulle näyn tammikuun 26. päivänä, jonka kerron. Näin, että jotkut Jumalan kansasta olivat tylsiä ja horroksessa; he olivat vain puoliksi hereillä eivätkä käsittäneet aikaa, jossa nyt elämme; ja että ”mies”, jolla oli ”likaharja”, oli tullut sisään ja että jotkut olivat vaarassa tulla lakaistuiksi pois. Minä pyysin Jeesusta pelastamaan heidät, säästämään heitä vielä vähän aikaa ja antamaan heidän nähdä kauhea vaaransa, jotta he voisivat valmistautua, ennen kuin olisi iäksi liian myöhäistä. Enkeli sanoi: ”Hävitys tulee kuin väkevä pyörretuuli.” Minä pyysin enkeliä armahtamaan ja pelastamaan ne, jotka rakastivat tätä maailmaa, olivat kiintyneet omaisuuteensa eivätkä olleet halukkaita irrottautumaan siitä ja uhraamaan sitä lähettien matkan jouduttamiseksi, jotta nälkäisiä lampaita, jotka olivat menehtymässä hengellisen ravinnon puutteeseen, voitaisiin ruokkia.

”Kun katselin köyhiä sieluja kuolemassa nykyisen totuuden puutteeseen, ja näin, että jotkut, jotka tunnustivat uskovansa totuuden, antoivat heidän kuolla pidättämällä ne välttämättömät varat, joilla Jumalan työtä oli vietävä eteenpäin, näky oli liian tuskallinen, ja minä pyysin enkeliä poistamaan sen luotani. Näin, että kun Jumalan asia vaati osaa heidän omaisuudestaan, niin kuin siltä nuorukaiselta, joka tuli Jeesuksen luo, [Matthew 19:16–22.] he menivät pois murheellisina; ja että pian ylitsevuotava vitsaus kulkisi yli ja tempaisi kaiken heidän omaisuutensa pois, ja silloin olisi liian myöhäistä uhrata maallista hyvää ja koota itselleen aarre taivaaseen.” Review and Herald, April 1, 1850.

”Ylitse vyöryvä ruoska” on vertauskuva pian tulevasta sunnuntailaista, ja Millerin unessa esiintyvän harjamiesten työ tapahtuu juuri ennen armonajan päättymistä. Vasta puhdistettuaan huoneen Hän heittää jalokivet takaisin suurempaan rasiaan, ja silloin ne loistavat kymmenen kertaa kirkkaammin kuin aurinko. Danielin ja kolmen urhon havaittiin olevan kymmenen kertaa parempia kuin muut.

Kuninkaalle määrättyjen päivien päätyttyä, jolloin heidän tuli tulla esiin, ylieunukki toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan veroista; sen tähden he saivat seistä kuninkaan edessä. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joista kuningas heiltä tiedusteli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja astrologit, joita oli koko hänen valtakunnassaan. Daniel 1:18–20.

”Päivien loppu” merkitsi Danielille koetinkiveä, jossa Nebukadnessar langetti tuomion, ja tämä koetus on esikuva viimeisten päivien sunnuntailaista. Alkuperäiset ja perustavat totuudet loistavat, kun ne ennallistetaan viimeisinä päivinä, kymmenen kertaa kirkkaammin kuin silloin, kun ne ensi kerran tunnistettiin. Totuudet sekä viisaat, jotka ymmärtävät nuo totuudet viimeisinä päivinä, loistavat kymmenen kertaa kirkkaammin myöhäissateen aikana, joka on Keskiyön huudon toistuminen.

”Te sijoitatte Herran tulemuksen liian kauas tulevaisuuteen. Minä näin, että myöhäissade oli tulossa yhtä [äkillisesti kuin] keskiyön huuto, ja kymmenkertaisella voimalla.” Spalding and Magan, 5.

Alkuperäisten totuuksien ennalleenasettaminen tapahtuu soveltamalla myöhäissateen menetelmää, ”rivi rivin päälle”. Kun ne on kerran ennalleenasetettu, alkuperäiset totuudet loistavat ”kymmenen kertaa” kirkkaammin kuin silloin, kun Miller ensi kerran katseli niitä. Viisaat, jotka käyttävät metodologian avainta alkuperäisten totuuksien ennalleenasettamiseen, saavat kokemuksen, joka on ”kymmenen kertaa” parempi kuin niiden, jotka syövät Babylonin metodologian. Ne, jotka likaisen harjan mies lakaisee pois, ovat niitä, jotka ovat kiintyneet niihin perinnäissääntöihin ja tapoihin, jotka ovat peittäneet alkuperäisen totuuden, ja jotka puhdistetaan pois yhdessä niiden perinnäissääntöjen ja tapojen erehdysten kanssa, joihin he ovat kiintyneet.

Väärä oppi on epäjumala.

Hylätessään totuuden ihmiset hylkäävät sen Tekijän. Tallatessaan Jumalan lain jalkoihinsa he kieltävät Lainantajan auktoriteetin. On yhtä helppoa tehdä epäjumala vääristä opeista ja

teorioista kuin valmistaa epäjumala puusta tai kivistä. Suuri taistelu, 584.

Efraimia koskeva julistus, joka merkitsi Efraimin armonajan päättymistä, korostaa totuutta siitä, mitä mies, jolla on pölyharja, saa aikaan lakaistessaan lattiaa.

Efraim on liittynyt epäjumaliin; jätä hänet rauhaan. Hoos. 4:17.

Olet sitä, mitä syöt, kuten Danielin ja kolmen urhean miehen esimerkki osoittaa. Sisaren White huoli niistä, jotka olivat ”typeriä ja horroksessa”, liittyi heidän valmistautumattomuuteensa ja heidän kyvyttömyyteensä käsittää ”nykyisen totuuden” merkitys. Hänen huolensa oli ilmaus Kristuksen huolenpidosta oman aikansa saivartelevista juutalaisista, jotka olivat täysin kadottaneet alkuperäiset totuudet näkyvistään. Millerin uni osoittaa nykyajan hengellisen Israelin lopun, jota muinainen kirjaimellinen Israel on esikuvannut.

”Kirjanoppineet ja fariseukset väittivät selittävänsä kirjoituksia, mutta he selittivät niitä omien käsitystensä ja perinnäissääntöjensä mukaisesti. Heidän tapansa ja ohjeensa kävivät yhä vaativammiksi. Hengellisessä merkityksessään pyhä Sana tuli kansalle sinetöidyn kirjan kaltaiseksi, heidän ymmärrykseltään suljetuksi.” Signs of the Times, 17. toukokuuta 1905.

Etenevä pimeys on laskeutunut laodikealaisen adventismin ylle vuodesta 1863 lähtien, ja Raamattu sekä Profetian Henki ovat tulleet heille kirjaksi, joka on sinetöity. Välittömästi ennen armonajan päättymistä Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan, ja se synnyttää kolmivaiheisen koetusprosessin, joka päättyy siihen, että ne, jotka kieltäytyvät luopumasta tapojen ja perinteiden epäjumalistaan, pyyhkäistään pois pian tulevan sunnuntailain myötä.

”Meillä on ääretön Lunastaja, ja kuinka kalliita ovatkaan ne totuuden jalokivet, jotka todistavat tästä Jumalan sanassa. Mutta nämä kallisarvoiset jalokivet on haudattu roskien, perinnäissääntöjen ja harhaoppien paljouden alle, jotka itse Saatana on saanut aikaan. Hänen juonensa vaikuttavat ihmismieliin oudolla voimalla himmentääkseen Kristuksen arvon niiden silmissä, jotka uskovat häneen. Jumalan ja ihmisen vihollinen on langettanut loitsun niiden ylle, jotka tunnustautuvat Kristuksen seuraajiksi, niin että monista voidaan sanoa: He eivät tunne etsikkoaikaansa.” Review and Herald, 16. elokuuta 1898.

Millerin uni kuvaa ”alkuperäisten totuuksien” vahvistamisen historiaa, niiden myöhempää hylkäämistä ja sitten niiden lopullista ennalleenasettamista. Välittömästi armonajan päättymisen edellä ”Likaharjamies” tulee näyttämölle, vahvistaa alkuperäiset totuudet uudelleen ja tekee niistä ”kymmenen kertaa” kirkkaammat. Tämä tapahtuu Keskiyön huudon historian aikana, joka edeltää kolmannen enkelin kovaäänistä huutoa sunnuntailaissa. Keskiyön huuto herättää neitsyet ja erottaa heidät ennen sunnuntailakia, samoin kuin Keskiyön huuto Milleriläisen historian aikana edelsi tutkivan tuomion alkamista. Kun jalokivet heitetään takaisin suurempaan, ennalleenasetettuun lippaaseen, on liian myöhäistä, sillä tuo tapahtuma sijoittuu ”sen jälkeen”, kun lattia on lakastu puhtaaksi.

”Erehdyksen tomu ja roskat ovat haudanneet totuuden kalliit jalokivet, mutta Herran työntekijät voivat paljastaa nämä aarteet, niin että tuhannet katsovat niitä ilolla ja kunnioittavalla ihmetyksellä. Jumalan enkelit ovat nöyrän työntekijän rinnalla antaen armoa ja

jumalallista valoa, ja tuhannet johdatetaan rukoilemaan Daavidin kanssa: 'Avaa minun silmäni, että minä näkisin sinun lakisi ihmeellisyydet.' Totuudet, jotka ovat aikakausien ajan olleet näkymättöminä ja huomiotta jätettyinä, leimahtavat esiin Jumalan pyhän sanan valaistuilta sivuilta. Ne seurakunnat yleensä, jotka ovat kuulleet totuuden, torjuneet sen ja polkeneet sen jalkoihinsa, tekevät yhä jumalattomammin; mutta 'ymmärrykselliset', ne jotka ovat vilpittömiä, ymmärtävät. Kirja on avoinna, ja Jumalan sanat saavuttavat niiden sydämet, jotka haluavat tietää hänen tahtonsa. Taivaasta tulevan enkelin, joka liittyy kolmanteen enkeliin, voimallisen huudon kuuluessa tuhannet heräävät siitä horroksesta, joka on pitänyt maailmaa vallassaan aikakausien ajan, ja näkevät totuuden kauneuden ja arvon." Review and Herald, 15. joulukuuta 1885.

Ne "tuhannet", jotka silloin heräävät, edustavat Jumalan toista laumaa, joka on yhä Babylonissa, sillä "voimallinen huuto" alkaa sunnuntailaista. "Likaharjamiehen" työ on ollut käynnissä 11. syyskuuta 2001 lähtien, ja vieläkin enemmän heinäkuusta 2023 lähtien.

Apostoli sanoo: "Jokainen kirjoitus on Jumalan inspiroima ja hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin täysin valmistunut." Raamattu on itse itsensä selittäjä. Yksi kohta osoittautuu avaimeksi, joka avaa toiset kohdat, ja tällä tavoin valo lankeaa sanan kätkeytyyn merkitykseen. Vertaamalla keskenään eri tekstejä, jotka käsittelevät samaa aihetta, ja tarkastelemalla niiden merkitystä joka puolelta, Raamatun oikea merkitys tulee ilmeiseksi.

Monet ajattelevat, että heidän on turvauduttava Raamatun selitysteoksiin voidakseen ymmärtää Jumalan sanan merkityksen, emmekä me ottaisi sitä kantaa, ettei selitysteoksia tulisi tutkia; mutta tarvitaan paljon arvostelukykyä, jotta Jumalan totuus voitaisiin löytää ihmisten sanojen paljouden alta. Kuinka vähän kirkko, Raamattuun uskovaksi tunnustautuvana yhteisönä, on tehnyt kootakseen Jumalan sanan hajallaan olevat jalokivet yhdeksi täydelliseksi totuuden ketjuksi! Totuuden jalokivet eivät ole pinnalla, niin kuin monet otaksuvat. Pahuuden liittouman johtava äly on lakkaamatta toimessa pitääkseen totuuden poissa näkyvistä ja tuodakseen suurmiesten mielipiteet täysin näkyville. Vihollinen tekee kaiken vallassaan olevan hämärtääkseen taivaan valoa kasvatuksellisten menettelytapojen kautta; sillä hän ei tarkoita sallia, että ihmiset kuulisivat Herran äänen sanovan: "Tämä on tie, sitä kulkekaa."

"Totuuden jalokivet ovat hajallaan ilmoituksen kentällä; mutta ne on haudattu inhimillisten perinnäissääntöjen, ihmisten puheiden ja käskyjen alle, ja taivaasta tuleva viisaus on käytännössä sivuutettu; sillä Saatana on onnistunut saamaan maailman uskomaan, että ihmisten sanat ja saavutukset ovat suuresta merkityksestä. Herra Jumala, maailmojen Luoja, on äärettömällä hinnalla antanut evankeliumin maailmalle. Tämän jumalallisen välikappaleen kautta on avattu iloisia, virkistäviä taivaallisen lohdutuksen ja pysyvän murheenlievityksen lähteitä niille, jotka tulevat elämän lähteelle. Vielä on löydettävänä totuuden suonia; mutta hengelliset asiat on arvioitava hengellisesti. Pahuuden sumentamat mielet eivät kykene käsittämään totuuden arvoa sellaisena kuin se on Jeesuksessa." Review and Herald, December 1, 1891.

Kristuksen työ, jota Millerin unessa edustaa likaharjaa käyttävä mies, on kaksiosainen. Sen tarkoituksena on poistaa erehdys ja palauttaa alkuperäiset totuudet. Myös erehdyksen poistaminen

on kaksiosainen, sillä kun erehdys lakaistaan ulos ikkunasta, se vie mukanaan ne, jotka päättävät pysyä kiinnittyneinä erehdyksiin. Likaharjaa käyttävän miehen toteuttamaa erotustyötä käsittelee myös Jeremia, ja hänen todistuksensa on sopusoinnussa sisar Whiten kanssa, kun hän lausui, että ”the Lord’s workers can uncover these treasures, so that thousands will look upon them with delight and awe.”

Sentähden näin sanoo Herra: Jos sinä palaat, niin minä annan sinun jälleen astua eteeni; ja jos erotat kallisarvoisen halpahintaisesta, sinä saat olla minun suuni. Heidän tulee palata sinun tykösi, mutta älä sinä palaa heidän tykönsä. Jeremia 15:19.

Jeremian kirjakohtaan asiayhteys puhuttelee niitä, jotka ovat kokeneet 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen ensimmäisen pettymyksen. Arvokkaan erottamista kelvottomasta ei toimita ainoastaan tomuharjamiehen tehtävä, vaan se on myös niiden työ, joita Jeremia edustaa ja joiden kuvataan tekevän päätöksen siitä, palaavatko he Herran tykö vai eivät. He eivät ilmeisestikään ole olleet Herran kanssa, sillä jos he olisivat vaeltaneet hänen kanssaan, heillä ei olisi syytä palata. Kun he palaavat ja asettuvat Herran eteen ja sen jälkeen tulevat Hänen suunsa välikappaleeksi, he ovat saattaneet päätökseen työn, jossa arvokas erotetaan kelvottomasta. ”Tomuharjamiehen” työ edellyttää viisaiden osallistumista. ”Tomuharjamiehen” työ Millerin unessa havainnollistuu myös siinä, kun Kristus puhdistaa puimatanterensa puhdistusprosessin kautta.

”Kuinka pian tämä puhdistusprosessi alkaa, sitä en voi sanoa, mutta sitä ei lykätä kauaksi. Hän, jonka viskin on hänen kädessään, puhdistaa temppelinsä sen moraalisesta saastutuksesta. Hän puhdistaa puimatantereensa perin pohjin.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Viimeinen ”puhdistusprosessi” alkoi heinäkuussa 2023, ja se on Malakian kolmannen luvun puhdistusprosessi.

“Malakia 3:1–4 lainattu.

”Jumalan kansan keskuudessa on käynnissä jalostava, puhdistava prosessi, ja Herra Sebaot on ryhtynyt tähän työhön. Tämä prosessi koettelee sielua mitä ankarimmin, mutta se on välttämätön, jotta saastaisuus voitaisiin poistaa. Koettelemukset ovat välttämättömiä, jotta meidät tuotaisiin lähelle taivaallista Isäämme, alistuneina hänen tahtoonsa, niin että voisimme antaa Herralle vanhurskaudessa uhrilahjan. Jumalan sielua jalostavan ja puhdistavan työn on jatkuttava, kunnes hänen palvelijansa ovat niin nöyryytettyjä, niin kuolleita itselleen, että kun heidät kutsutaan aktiiviseen palvelukseen, heidän silmänsä on yksinkertaisesti suunnattu Jumalan kirkkauteen.” Review and Herald, 10. huhtikuuta 1894.

Millerin toinen uni yksilöi alkuperäisten totuuksien ennalleen asettamisen sekä samanaikaisesti ennalleen asetettavan kansan, joka on hajotettu. Nebukadnessarin toinen uni yksilöi hänen valtakuntansa ennalleen asettamisen. Millerin uni käsittelee alkuperäisten totuuksien kätkemistä niiden totuuksien ollessa ”hajotettuina” ilmaistuna. Sana ”hajotettu” on ”seitsemän ajan” symboli. Nebukadnessarin uni koskee ”seitsemän ajan” ”hajottamista”. Nebukadnessar sijoitetaan lopun aikaan vuonna 1798, ja hän edustaa siellä kääntynyttä miestä. Miller on ”viisaiden” symboli vuonna 1798.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme Millerin unen tarkastelua.

”Kun meidät kutsutaan olemaan eri mieltä toisten kanssa tai toiset ilmaisevat eriävän mielipiteensä meidän käsityksestämme, meidän tulee osoittaa kristillistä henkeä ja pitää näkyvästi esillä se tosiasia, että meillä on varaa olla rauhallisia ja oikeamielisiä; sillä totuus kestää tutkistelun. Mitä enemmän sitä tutkitaan, sitä kirkkaammin sen valo loistaa esiin. Herra paheksuu kaikkea, missä on karkeuden ja ankaruuden vivahdetta, ja kohdistaa nuhteensa niihin, jotka osoittavat halveksuntaa ja herjaa niitä kohtaan, jotka ovat heidän kanssaan eri mieltä, saattaen heidät mahdollisimman epäedulliseen valoon. Koko taivas katsoo niitä, jotka näin tekevät, samoin kuin taivas katsoi fariseuksia, ja julistaa heidät tietämättömiksi sekä Kirjoituksista että Jumalan voimasta. Totuuden viholliset eivät voi tehdä totuudesta erehdystä. He voivat tallata totuutta jalkoihinsa ja ajatella, että koska he ovat kukistaneet sen ja peittäneet sen roskilla, se on voitettu; mutta Jumala vaikuttaa joihinkin uskollisistaan tekemään niin kuin Kristus teki ollessaan maan päällä,—pyyhkimään roskat pois ja palauttamaan totuuden sille kuuluvaan paikkaan totuuden rakenteessa.

”Piireissä, joissa totuus on keskustelun kohteena, on oleva niitä, jotka vastustavat kaikkea sitä, mitä he eivät ole pitäneet totuutena; ja samalla kun he imartelevat itseään sillä, että taistelevat vain erehdystä vastaan, heidän on tarpeen kuulla ennakkoluulottomin korvin, jotta he ymmärtäisivät, mikä on totuus, eivätkä esittäisi väärin ja tulkitsisi väärin sitä, mitä puhutaan. Heillä on esimerkkinä kaikkien aikakausien miehet, jotka ovat taistelleet totuutta vastaan ja siten hylänneet Jumalan neuvon itseään vastaan. Raskas on oleva se vastuu, joka lepää niiden ihmisten päällä, joilla on ollut suuri valo ja suuret tilaisuudet ja jotka kuitenkin ovat laiminlyöneet olla kokonaan Herran puolella. Jos he uskaltautuisivat olemaan kokonaan Herran puolella, heidät varjeltaisiin eheydessä, silloinkin kun heidät kutsuttaisiin seisomaan yksin. Hän tekisi heidät kykeneviksi seisomaan rohkeasti, puhtaudessa ja oikeamielisyydessä, puolustaen turmeltumattomia vanhurskauden periaatteita. Hän tukisi heitä heidän taistellessaan oikean puolesta, koska se on oikea, vaikka oikeus olisi kaatunut kadulle eikä kohtuus voisi päästä sisään. He ymmärtäisivät, mikä olisi puhdasta ja tahratonta ja sopusoinnussa Kristuksen elämän kanssa, eivätkä poikkeaisi kristillisyyden puhtaimmista periaatteista hengessä, sanassa tai teossa, vaikka he seisoisivat vastakkain ei ainoastaan tietämättömyyden, vaan myös sivistyneiden ja kokeneiden kanssa, jotka käyttäisivät sofistiikan aseita vaientaakseen heidät. Kaiken tämän erehdyksen ja totuuden välisen taistelun läpi heidät varjeltaisiin, ja heitä autettaisiin säilyttämään sellainen vaellus, etteivät heidän vihollisensa voisi väittää heitä vastaan eivätkä tehdä heidän vastarintaansa mahdolliseksi. He seisoisivat kuin kallio periaatteen puolesta, kieltäytyen tekemästä kompromissia kenenkään kanssa ja kuitenkin säilyttäen sen hengen, joka olisi jokaisen kristityn tunnusmerkki.”

Hän, joka on Kristuksen seuraaja, tekee eron pyhän ja tavallisen välillä ja pitää kiinni miehen luonteen ja työn todellisista todisteista, sillä Kristus on sanonut: ”Heidän hedelmistänsä te tunnette heidät.” Kristitty kulkee eteenpäin kaikenlaisen vastustuksen keskellä. Hän halveksii imartelua, koska se on saatanasta lähtöisin. Hän kammoksuu syytöstä, koska se on pahan ase. He eivät vaali kateutta eivätkä antaudu itsensä korottamiseen, sillä nämä ovat Jumalan ja ihmisen vastustajan ominaisuuksia. Heidä ei tavata vakoojina; sillä Saatana käytti halveksittuja juutalaisia tässä työssä Jeesusta vastaan. He eivät seuraa veljiään kysymysten tulvalla niin kuin

juutalaiset seurasivat Kristusta tarkoituksenaan kietoa hänet sanoihinsa ja houkutella hänet puhumaan monista asioista, jotta voisivat tehdä hänestä syyllisen yhden sanan tähden.” Home Missionary, 1. syyskuuta 1894.